

Atzīmē viennozīmīgus vārdus!

STIKLOT -oju, -o, -o, pag. -oju, pārēj. *Likt, iestiprināt stiklu ietvarā. S. logu.*

STIKLOTS īp. *Tāds, kura liela daļa ir no stikla. Stiklotas durvis, stiklota siena.*

STIKLS v. 1. *Materiāls, ko iegūst, kausējot un ķīmiski apstrādājot kvarca smiltis. Caurspīdīgs, krāsains s. Stikla rūpniecība. Stikla kausējamā krāsns. Stikla pūtējs — speciālists, kas, pūšot šķidra stikla masā gaisu, veido (ko) no tās. Stikla vate. Stikla šķiedras audums. Stikla plasts. 2. No šī materiāla veidota plāna plāksne vai citādas formas priekšmets. Palielināmais s. Briļļu stikli. Stikla durvis. Ielikt logam stiklu.*

STIKENE dsk. ģen. -ņu, s. *Erkšķoga.*

STIKIS -ka, v. 1. *Kāršu spēlē — spēles partnera kāršu ieguvums. Ņemt stiki. 2. sar. Īpašs veikls paņēmieni. Viņš ir vienmēr visādu stiku un niķu pilns.*

STILBS v. 1. *Kājas daļa no ceļa locītavas līdz potītei. Suns ieklupa gājējam stilbos. 2. nevēl., sar. *Bikšu stara.**

STILISTIKA s. *Valodniecības nozare, kas pēti valodas stilus; literatūrteorijas nozare, kas pēti daiļdarbu valodu. Latviešu valodas s.*

STILISTISKS īp.; stilistiski, apst. *Tāds, kas attiecas uz stilu (1, 2). Rakstnieka valodas stilistiskās īpatnības.*

STILISTS v.; stiliste, dsk. ģen. -tu, s. *Stilistikas speciālists; cilvēks, kas pārvalda valodas mākslinieciskās izteiksmes līdzekļus. Apspriedē par stilu piedalījās republikas stilisti. A. Čehovs ir izcils s.*

STILS v. 1. *Pazīmju kopums, kas raksturīgs kāda noteikta laikmeta vai virziena mākslas darbiem, kā arī atsevišķa mākslinieka darbiem. Gotiskais, baroka s. Romantisma s. literatūrā. 2. Valodas izteiksmes līdzekļu lietošanas paņēmieni kopums; izteiksmes īpatnības. Publicistiskais s. Sarunvalodas s. Sacerējumā daudz stila kļūdu. 3. Sporta nodarbību izpildes veids. Peldēt brīvajā stilā. 4. Laika skaitīšanas sistēma. Jaunais s. Četrpadsmitajā oktobrī pēc vecā stila. 5. sar. *Izturēšanās, runas, gērbšanās u. tml. veids, maniere. Šādi izlēcieni ir viņa stilā.**

STIKLOT -oju, -o, -o, pag. -oju, pārēj. *Likt, iestiprināt stiklu ietvarā. S. logu.*

STIKLOTS īp. *Tāds, kura liela daļa ir no stikla. Stiklotas durvis, stiklota siena.*

STIKLS v. 1. *Materiāls, ko iegūst, kausējot un ķīmiski apstrādājot kvarca smiltis. Caurspīdīgs, krāsains s. Stikla rūpniecība. Stikla kausējamā krāsns. Stikla pūtējs — speciālists, kas, pūšot šķidra stikla masā gaisu, veido (ko) no tās. Stikla vate. Stikla šķiedras audums. Stikla plasts. 2. No šī materiāla veidota plāna plāksne vai citādas formas priekšmets. Palielināmais s. Briļļu stikli. Stikla durvis. Ielikt logam stiklu.*

STIKĒNE dsk. ģen. -ņu, s. *Erkšķoga.*

STIĶIS -ķa, v. 1. *Kāršu spēlē — spēles partnera kāršu ieguvums. Ņemt stiķi. 2. sar. Īpašs veikls paņēmieni. Viņš ir vienmēr visādu stiķu un niķu pilns.*

STILBS v. 1. *Kājas daļa no ceļa locitavas līdz potītei. Suns ieklupa gājējam stilbos. 2. nevēl., sar. Bikšu stara.*

STILISTIKA s. *Valodniecības nozare, kas pētī valodas stilus; literatūrteorijas nozare, kas pētī daiļdarbu valodu. Latviešu valodas s.*

STILISTISKS īp.; stilistiski, apst. *Tāds, kas attiecas uz stilu (1, 2). Rakstnieka valodas stilistiskās īpatnības.*

STILISTS v.; stiliste, dsk. ģen. -tu, s. *Stilistikas speciālists; cilvēks, kas pārvalda valodas mākslinieciskās izteiksmes līdzekļus. Apspriedē par stilu piedalījās republikas stilisti. A. Čehovs ir izcils s.*

STILIZĒT -ēju, -ē, -ē, pag. -ēju, pārēj. 1. *Veidot atbilstoši kādam stilam. 2. Veidot nosacītā stilā; veidot nosacītās ornamentālās formās. Stilizēts tērps. Stilizētu ziedu raksts.*